תשבץ העולם הזה 2161

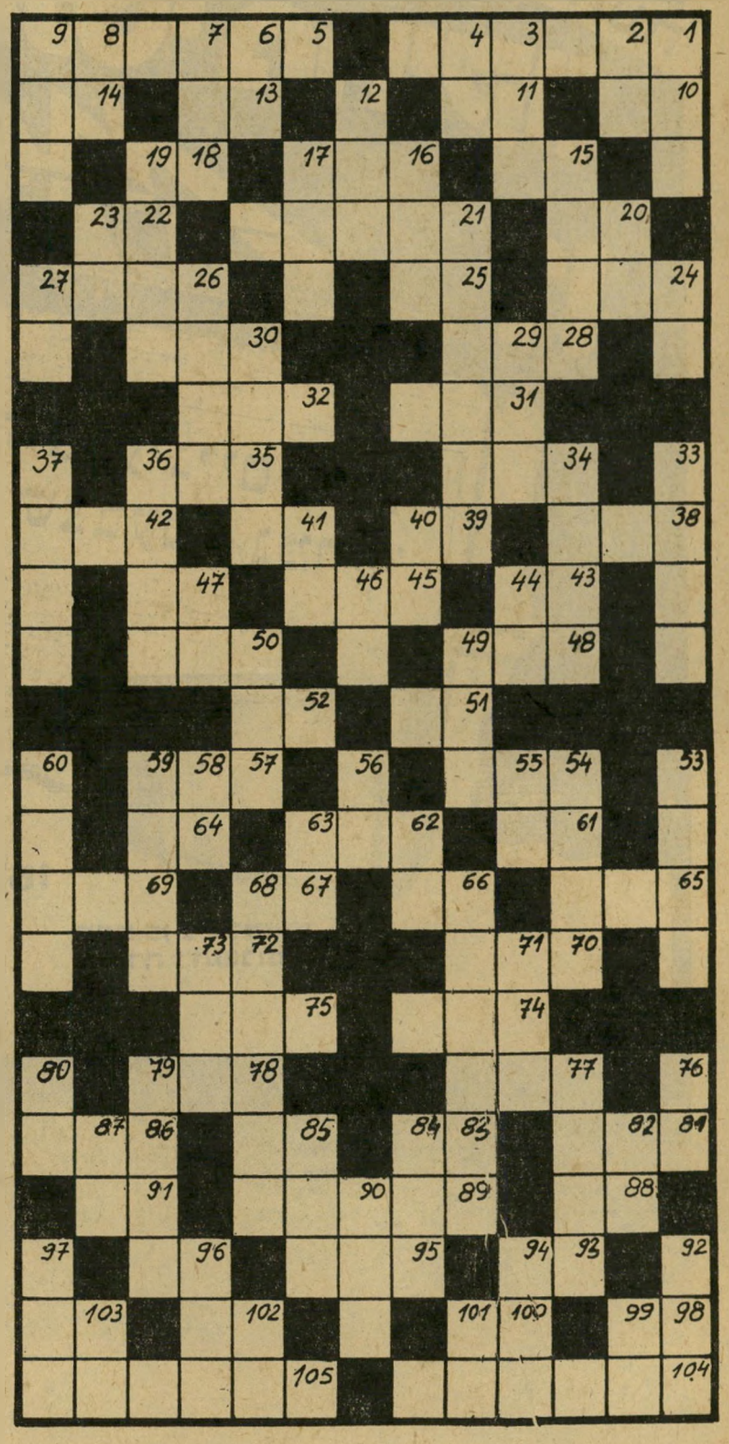

מאוזן:

1) עגור; 5) מוסד חינוכי בארץ; 11) סוללת־מגן; 13) מילת־זירוז; 14) בתוכו, 15) תנועת מים בים; 1) יום טוב (ר"ת); 18) אפס כוחו; 20) מזל; 21) תליון; 22) מונח בתורת החשמל; 24) מעונות חשנה; 25) מזמר; 26) רצרצי־גלים; 28) חומת־מגן; 30) בהמת־עבודה; 31) מישכן; 32) חפרו מן האדמה; 34) אינדיקציה; 35) ילבלב; 38) ...מלך הבשן; 39) שקט!; 41) בהשאלה: עלוב־נפש; 42) מחבט־טניס; 43) הווייה; 45) גשם קפוא; 47) גוף; 48) דג־נהרות; 50) מכופף המזלגות (ש"מ); 51) מושת על כל אזרח; 52) תיספורת לצאן; 54) מטבע קטנה; 57) מחלקי הגוף; 61) כהן־צדק (ר"ת); 62) לעג עמוק; 64) במקום ההוא; 65) נהרה; 66) עכו; 67) בע"ל־גאווה; 69) חודש; 70) גנגרנה; 72) זכר בבקר; 74) צמד; 75) פנצ'ר; 77) נס; 78) ערוץ; 81) מעגל; 83) כן, באנגלית; 85) לא עבה; 86) מחול אצילי; 88) מכינויי האלוהות; 89) שר בממשלת ישראל (ש"מ); 91) ראש־אגף (ר"ת); 93) לשד העצמות; 95) מיכסה הפתח; 97) דא; 98) גדול בתורה; 100) מאותיות הא"ב העברי; 102) מתגורר; 103) מכשיר־עינויים; 104 ממשל; 105) מבחילה.

מאונך:

1) חוה חקלאית; 2) בלבד; 3) התגעגע; 4) רסיסי־לילה; 6) מטבע יפאני; 7) פרי עץ וגינה; 8) מספיק!; 9) בית התרנגולות; 12) מערה קטנה; 15) יחידה צבאית; 16) נם; 17) איכות; 19) ליסטים; 20) שם דורכים את הענבים; 21) תואר־אצולה אירופי; 23) תאריך בחודש שבט; 24) כן, בספרדית; 26) רהיט; 27) בת־קול; 29) אחי הבעל; 30) שביר; 33) בית; 34) נוח להיפגע; 36) חבילה; 37) שטעמו נעים; 40) ישיש; 41) מגופה; 44) כינוי; 46) נישא; 47) מגל בלי ראש; 49) מילת־שאלה לכמות; 50) ירק־גינה; 53) אשרה; 54) מוסד; 55) אילן; 56) מילת־ברירה; 58) נור; 59) קיבוץ בגליל העליון; 60) קור־בן; 62) צאצאה; 63) קליפת העינב; 66) מדודים; 68) שש־בש; 71) אופי; 73) פרח־נוי; 76) הגיח; 77) מן המזלות; 79) הגשם הראשון; 80) מחוסכס; 82) קריאת־צער; 84) רז; 85) תבונה; 87) מילת־שלילה; 90) מן המזלות; 92) בן־זוגו של ביגתן; 94) סיב דק; 96) אבי הצמח; 97) ניר; 99) מילת־תחינה; 101) קרס; 102) מיכסה הבית; 104) כלי־קיבול.

(המשך מעמוד 8)

ראויה למקום של כבוד בעלילות חכמי חלם.

אין שום חשש שפעולותיו של אריק שרון כמנהל חווה פרטית יפגעו באינטרסים של מישרד־החקלאות. לעומת זאת, יש חשש שהחלטותיו של שרון כשר־חקלאות יועילו לשרון בעל החווה. לפיכך לא לחווה יש למנות מנהל אלא לשר־החקלאות.

יואב מיכאלי, ראשון־לציון

אינני מבינה מדוע מתרגשים כולם מכך שהממשלה אינה מיישמת את המלצות ועדת אשר לגבי חוותו ורכושו הפרטי של אריק שרון. הממשלה הזאת הבטיחה המון הבטחות לציבור עם כינונה. אף אחת מהן לא קויימה עד היום. אז מדוע שדווקא ההחלטה, ששרים בעלי־רכוש יצטרכו לנתק את עצמם מניהול נכסיהם תקויים? דווקא בכך מוכיחה ממשלת הליכוד את עקביותה: אין לה כוונה לקיים אף אחת מהבטחותיה.

אליעזר ברקאי, רמת־גן

אם מישהו גונב, שודד, אונס או מרמה, כולאים אותו בבית־הסוהר על שדרס את החוק. אין זה חל על שר־החקלאות אריק שרון ועל חוותו שבנגב. לגביו פשוט משנים את החוק.

יוסף שריק, תל־אביב

הצד השני של רודזיה

לאחר קריאת כתבתכם עלי („שכיר־חרב ישראלי ברודזיה", העולם הזה 2155) הרשו לי להעיר כמה הערות. קודם כל: מעולם לא פוטרתי משרות מילואים בצה"ל. לפני נסיעתי האחרונה לחו"ל היית' 30 יום במילואים, בקיבוץ מישגב־עם. גם כיום אני שייך למילואי חיל־התותחנים של צה"ל.

רביא

בקשר ל„לוחמי החרות" שהזכרתם בכתבתכם, האם מישהו מכם יכול לבוא ולהסביר לי מדוע „לוחמי־חרות" אלה, שאומנו במוזמביק וזאמביה בידי יועצים רוסים, רוצחים את אחיהם השחורים? בכל יום נרצחים עשרות רבות של שחורים בידי „לוחמי־חרות" אלה. זה לא רצח. זה טבח המוני. אני ראיתי כפר אחד שהושמד על־ידם וכל תושביו, כולל הנשים והילדים, נטבחו. אף גופה לא נשארה שלימה בכפר זה. האם ידוע לכם ש„לוחמי־חרות" אלה לוקחים עימם נערות בנות 12—15 לתוך הג'ונגל, שם הן נאנסות על־ידי קבוצות של „לוחמי־חרות"? אם גורלן מאיר להן פנים הן נשלחות הביתה ואם לא — סופן על אחד העצים.

אני מקווה מאד שתתנו לקוראיכם לקרוא גם את צידו השני של המטבע.

עמום לביא, מארנדלאס, רודזיה

מדוע הם ברחו?

מה רוצה כל הארץ משמת הנמלטים מבית־הכלא ברמלה? הם בסך הכל רצו לקבל אוטוגראפים מה„אחים".

פנשושה, קיבוץ נתיב הל"ה

המשך המסורת

נדהמתי לשמוע שבסוף חודש ינואר 1979 מתכונן מישרד החינוך לערוך יום־עיון לכמאה איש, שיימשך לפחות יו"מיים, במלון סאר ליד ים המלח.

בזמן שכולם בוכים על חוסר תקציב, הוצאה שכזו בזמן אינפלציה דוהרת היא, לדעתי, הונאה של משלם המיסים. במימ־של הקודם שלחו, למשל, את מנהל מישרד־החינוך עם מישפחתו ל„לימודים" ב־חו"ל, עם כל ההוצאות הכרוכות בכך, על חשבון משלם המיסים, ובסופו של עניין הוא בכלל לא נשאר במישרד. זאת הונאה שהמימשל הקודם עשה. אין כל הצדקה שהמימשל הנוכחי ימשיך את המסורת, אפילו אם כבוד שר־החינוך הוא מסורתי.

רקח הילינגר, תל־אביב

לידת האדם השלישי

בתחילה חשבתי לא להתערב בפולמוס סביב האדם השלישי בתוכנית הטלוויזיה זה הסוד שלי, וסוגיית „הגונב מגנב פטור". אך למקרא מכתבו של ידידי, מולי שפירא, איש גלי צה"ל (העולם הזה 2159), הרגשתי כי האמת חשובה עוד יותר. כמו בתוכנית.

רפופורט

את מתכונת ה־אדם השלישי היה לי הכבוד והעונג לעצב, לקראת כניסתה של בתיה שו־שני (עורכת ומ־פיקת תוכניות ב־גלי צה"ל), אשר הופנתה אלי להש־תלמות עם סיום קורס לעורכי תוכ־ניות בקול ישראל, לפני יותר מעשר שנים. במיסגרת עבודתנו הצעתי לה מישדר מעין זה, כדי שתגיש אותו למח־לקת התוכניות של רשות־השידור. אף הסברתי את השוני בין האדם השלישי והמקור האמריקאי. במקור האמריקאי, ב־רגע שזוהה הנושא האמיתי שבין השלו־שה — ניתן הפרס ומועלה נעלם חדש. אצלנו, עם גילוי זהותו של האדם האמי־תי — רק מתחילה התוכנית עם סיפור הפרשיה שבה היה מעורב. בכך ראיתי את ערכה החינוכי והבידורי של התוכנית, ולאו דווקא בתהליך זיהוי הנעלם המקו־רי והבדלתו מבין כפיליו.

בתיה שושני הגישה את ההצעה לקול ישראל. ההצעה נדחתה. הצעתי לה לה־גישה לגלי צה"ל, ואף הבטחתי כי אשמח להנחות את התוכנית אם תתקבל בתחנת הצה"לית. וכך החל מרוצה של התוכנית הפופולארית, לשימחתי הרבה. בשלוש השנים הראשונות אף הנחיתי אותה.

אף שמאז הפכה בתיה שושני למפיקה פופולארית, שאינה זקוקה למליצי־יושר, חשבתי שראוי להזכיר אותה, בכל הנוגע לגילגולי התוכנית המוצלחת. מה גם ש־היתה לה זכות להבין את הייחוד שבהצעה ולעמול קשה כדי לאתר ולחשוף „נעלמים" בעלי סיפור אישי מעניין.

אגב, האדם השלישי האמיתי, אברי אלעד, תרם בעקיפין לקביעת שמה של התוכנית. בימים שבהם הכנו את ההצעה לסידרת המישדרים, שוחרר „האדם הש־לישי" מהכלא. רק מיקרה הוא שדווקא בימים אלה שבים לעסוק, בעקיפין ובמי־שרין, גם בתוכנית וגם בתפקיד הטראגי שמילא האדם ב„עסק הביש".

עזריה רפופורט, תל־אביב

האוף והטלוויזיה

תגובתו של האלוף שלמה גזית בפרשת הטלוויזיה (העולם הזה 2159) לא רק שאינה סותרת את הגירסה כפי שהופיעה בעיתונ־כם במקור (לפני שסולפה באמצעי־תיק־שורת אחרים), אלא היא מעלה כמה תמי־הות. ראשית, עדיין עומדת בעינה השאלה המרכזית: מדוע מצא האלוף לנכון לעקוף את אולם המכס ולבצע את תשלום המכס באמצעות הדואר? תשובתו אינה משכנעת: „לאחר טיסה ארוכה לא רציתי להתעכב זמן נוסף במעבר מחדש במכס... אילו עשיתי זאת יכול היה הדבר להימשך שעה נוספת..." יורשה לי להוסיף כי תשובה כזו פשוט איגה רצינית.

אם אמנם נקבל את הצידוק שמאחרי מקרה זה, בכך ש„כך מנהגו של עולם", הרי שחומרתה של הבעיה גדולה יותר. לא יתכן שאח"מים שונים, שפעילותם בארץ או בחו"ל חסויה לסירוגין, יהיו חופשיים לחלוטין מביקורת המדינה. שכן, למרבה הצער, אמות מידה של „איש־ציבור", כקנה־מידה של יושר ואמינות, עברו מן העולם. לכן, אותם אזרחים שפגשו באלוף בדרכו חזרה ארצה לא יכלו להגיב אחרת מכפי שהגיבו, ולגמרי לא ברורות ההשמצות שהטיח כלפיהם האלוף במיכתבו אליכם. אפילו ל"ו צדיקים הבאים בשערו של גן־העדן עומדים בתור ואף אחד לא מנסה להידחף רק מפני שהוא צדיק.

יהודה קונפורטס, תל־אביב